

102515

ORIENTERENDE MEDDELELSER

Forskjellen i 1940 mellom alminnelig og delvis mobilisering

Mobiliseringsreglene for landforsvaret av 24/7 1935 skjelnet mellom:
Alminnelig mobilisering, dvs full reisning av Hærens vernekraft
i samsvar med særbestemmelsene for vedkommende mobiliseringster-
min — og

delvis mobilisering, dvs hel eller delvis oppsetning på krigsfot av
enkelte — spesielt utpekte — staber, avdelinger og festninger.

Innkallingsmåten kunne ved alminnelig mobilisering være:

åpentlys, dvs at alle midler for offentlig kunngjøring ble brukt
(kringkasting, post, telegraf, telefon, avertering og plakatoppslag) —
det var den hurtigste måte — eller

stille, dvs at ordren om fremmøte ble sendt i posten til hver mann
— det var den langsomste måte.

Ved delvis mobilisering skulle det bare brukes personlige ordrer i
posten, med mindre KG ga ordre om også å bruke telefonvarsling for
å påskynde mobiliseringen.*)

2. kommandodistrikt

I 1940 var Norge for Hærens vedkommende delt i 6 kommando-
distrikter.**)

2. kommandodistrikt med 2. divisjon omfattet geografisk:

Oslo by.

Akershus fylke ÷ lensmannsdistriktene på Oslofjordens østside (sønnenfor
Nordstrand), som sammen med Østfold fylke tilhørte 1. kommandodistrikt.

Hedmark fylke.

Oppland fylke.

Buskerud fylke ÷ Kongsberg by og lensmannsdistriktene langs Numedals-
lågen fra Sandsvær til Uvdal, som også hørte til 1. kommandodistrikt.

*) Ifølge de nye «Mobiliseringsregler for forsvaret» av 15/9 1950 betyr mo-
bilisering nå en fullstendig oppsetning på krigsfot av landets væpnede styrker
med åpentlys innkalling ved alle midler som står til rådighet. Begrepene «stille
mobilisering» og «delvis mobilisering» finnes ikke lenger, men ved siden av
mobilisering har man «beredskap» som er en oppsetning — helt eller delvis
eller trianvis — av staber, avdelinger, fartøyer etc.

***) Se kart nr 2.